

BABILONSKO POSLANJE

Mario Dučić,
veljača 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje, dođe Nabukodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem te ga opsjede. Gospodin mu dade u ruke Jojakima, kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjega; on ih dopremi u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici svojih bogova. Kralj naredi Ašfenazu, starješini svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca nekoliko dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda: neka budu bez nedostatka, lijepi, vrsni u svakoj mudrosti,

dobro poučeni i bistri, prikladni da stoje na kraljevu dvoru; Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca.“ (Daniel 1:1-4)

★ **U nedostatku apostolskog djelovanja u Hrvatskoj mnogi su dobri pastiri i vjernici „zastali“ i usredotočili se samo ili na spašavanje pojedinaca ili pak na održavanje lokalne zajednice. No, bez vizije o kontinuiranom utjecaju na društvo i kulturu samo smo jedan običan klub istomišljenika.**

Bog želi svojoj Crkvi dati jedno novo poslanje ili, još bolje rečeno, ponovno otkrivenje o jednom starom poslanju Crkve – vjernici bi trebali biti sol zemlje i svjetlo svijeta.

U nedostatku apostolskog djelovanja u Hrvatskoj mnogi su dobri pastiri i vjernici „zastali“ i usredotočili se samo ili na spašavanje pojedinaca ili pak na održavanje lokalne zajednice (što je samo po sebi dobro i nužno). No, želimo li biti učinkoviti, nikako ne smijemo ostati na toj razini i reći kako je to jedino poslanje Crkve, jer bez vizije o kontinuiranom utjecaju na društvo i kulturu samo smo jedan običan klub istomišljenika.

Biblijska povijest opisana u Danielovoj knjizi mračno je razdoblje u kojem se zatekao Božji narod. Zbog neposlušta i grijeha, oko 605. godine prije Krista, predani su kralju Nabukodonozoru i odvedeni u Babilonsko carstvo. Među zarobljenicima su bila i četiri dječaka: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja.

★ Ako u svom srcu unaprijed odlučimo prijanjati uz Božju riječ i njezine principe, bez obzira na okolnosti i ljude, onda će nas Bog zaštititi i biti blagonaklon.

Kako bismo mogli bolje razumjeti okolnosti u kojima su se ti dječaci našli, moramo znati ponešto o društveno-političkoj situaciji u Babilonskom carstvu, koje se nalazilo između Tigrisa i Eufrata, odnosno u jugoistočnoj Mezopotamiji.

Za svoga postojanja, od otprilike 1900. godine pa do 539. godine prije Krista, babilonsko društvo bilo je visoko civilizirano te je svojom kulturom utjecalo na mnoge narode izvan granica carstva. Na babilonskom području nicala su veličanstvene građevine, pravilno raspoređene ulice s poznatim tzv. visećim vrtovima u prelijepim bojama. Zidovi građevina bili su najčešće pokriveni slikama i mozaicima, a babilonsko je sveučilište bilo vrlo poznato. Ustvari, tamošnji učitelji otkrili su razne principe koje i danas koristimo, i to na mnogim područjima znanosti.

Bilo je više poznatih vladara Babilonije. Jedan od njih je i Hamurabi, koji je zasjeo na prijestolje 1792. godine prije Krista. Osim što je bio ratnik i osvajač, proširio je babilonske granice i organizirao zakon koji je nama poznat pod imenom Hamurabijev zakonik.

Babilonsko se carstvo u ono vrijeme proširilo, Hamurabi je osvojio druge susjedne države te je počelo zlatno doba za carstvo. Za njegove vladavine možemo govoriti o Babiloniji kao jedinstvenoj kulturnoj i političkoj

stvarnosti. Ukratko - babilonsko je carstvo bilo mjesto bogatstva, prestiža i učinkovite državne uprave.

U svim tim okolnostima četiri su dječaka dovedena u Babiloniju, od njih se jedan posebno isticao – Daniel. Doveden je kao zarobljenik u dobi od dvadesetak godina.

Inače, Babilonci su svojim zarobljenicima prvo promijenili imena: *“Dvorjanički starješina nadjene im imena: Daniel će se zvati Baltazar, Hananija Šardak, Mišael Mešak, Azarja Abed Nego.” (Daniel 1:7)*

U stara vremena dijete su nakon rođenja promatrali osam dana i, ako je bilo muško (kod židova), osmoga se dana obrezalo te imenovalo. Na roditeljima je bila odgovornost da u tih osam dana u molitvi i promatranju uoče djetetov karakter i po njemu mu daju ime.

Kada bi dijete čulo svoje ime, na neki bi način i čulo, odnosno doznalo, svoju sudbinu, svoju povijest i mogućnost djelovanja u Božjem kraljevstvu. Svaki put kada bi čulo kako ga majka zove imenom, sjetilo bi se i svog identiteta.

Razumijevajući značaj imena, Babilonci su promijenili imena i Danielu, Hananiji, Mišaelu i Azarji – i to da bi izbrisali njihove povijesti i sudbine i učinili ih Babiloncima te ih bolje ugradili u svoju kulturu. Daniel, čije ime znači “Bog je moj sudac”, postao

je Baltazar, što u prijevodu znači “Bele, zaštiti njegov život” (Bel je bio jedan od glavnih babilonskih bogova). Hananija ili “Gospodin iskazuje milost” postao je Šardak ili “Pod zapovjedništvom Aku” (Aku je bio bog Mjeseca). Mišael ili “Tko je kao Bog?” postao je Mešak ili “Tko je kao Aku?”, a Azarja, što znači “Gospodin pomaže”, postao je Abed Nego “Sloga boga Nabu” (Nabu je bio bog učenja i pisanja).

Svaki put kada bi čuli svoja nova imena, u njihovim je ušima odzvanjao zvuk ropstva. Zanimljivo je što su oni bez nekog prevelikog odupiranja prihvatili nova imena, novu naobrazbu, ali su čvrsto odbili onečistiti se duhovima babilonske kulture.

Već u 8. stihu čitamo kako je Daniel unaprijed odlučio vezano uz sve kušnje koje su ga čekale – da se njima neće okaljati: *“Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola, pa zamoli dvorjaničkog starješinu da ga poštedi te se ne okalja.”*

Ako u svom srcu unaprijed odlučimo prijanjati uz Božju riječ i njezine principe, bez obzira na okolnosti i ljude, onda će nas Bog zaštititi i biti blagonaklon. U 9.

✦ Možemo odabrati tri mogućnosti: ili se utopiti u društvu, ili se odvojiti od njega, ili ga promijeniti!

stihu Bog pokazuje Danielu naklonost: *“Bog dade Danielu te nađe dobrohotnost i smilovanje u dvorjaničkog starješine.”* Samo zato što je čvrsto stajao i bio poslušan svojim biblijskim uvjerenjima. Ne samo što je bio čvrst već je i odlučno naučio jezik tamošnjeg naroda te njihovu kulturu s jednim ciljem - kako bi proslavio svog Boga i promijenio njihovo društvo!

U 4. stihu piše da je kralj naredio starješini svojih dvorjanika da ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca: *“Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca.”*

Možemo primijetiti da su se ovi mladići suočavali s istim izborima, problemima i borbama s kojima se i mi danas suočavamo u kulturi koja nas okružuje! Možemo odabrati tri mogućnosti: ili se utopiti u društvu, ili se odvojiti od njega, ili ga promijeniti!

Daniel je u svom srcu odlučio promijeniti društvo, i to Božjim principima, kako bi ga zadobio za Božju pravednost. Daniel je imao svoje poslanje i jasnu viziju - promijeniti društvo i ljude oko sebe!

★ **Jedno od najslabijih područja Crkve prošloga stoljeća njezin je biblijsko-povijesni pogled i nerazumijevanje poslanja.**

► 1. CRKVA JE BOŽJE ORUŽJE ZA PROMJENU DRUŠTVA

Jedno od najslabijih područja Crkve prošloga stoljeća njezin je biblijsko-povijesni pogled i nerazumijevanje poslanja.

Danas je većina starijih vjernika zbunjena, posebno kada govorimo o tome kako mi kao vjernici imamo pravo i odgovornost mijenjati svjetski sustav u svim njegovim područjima – na duhovnoj, kulturnoj, edukativnoj, političkoj ili financijskoj razini.

Ako vjerujemo i proklamiramo kako zemlja pripada Gospodinu, onda se s pravom možemo pitati - tko je odgovoran za ovu zemlju!? Vjernici su zbunjeni jer u jednoj ruci drže mač, a u drugoj spakiranu torbu dvoumeći se trebaju li otvoreno ratovati ili se pak povući!?

Odgovor na ova pitanja određuje kako ćemo provesti ovaj kratki život na Zemlji! I ne samo to nego će naš odgovor odrediti metodu evangelizacije, sudbinu naše crkve, našeg pokreta, našega grada i našeg naroda! Jer, u konačnici naš biblijski svjetonazor i određuje našu životnu misiju! Ako imamo krivi svjetonazor, krivo ćemo i djelovati.

Nažalost, stanje današnjih crkava je takvo da ih većina nije previše

zainteresirana za društvo, žele se iz svega izvući, pobjeći u svoja četiri zida, šireći svoja vlastita kraljevstva i gradeći svoj ranjeni ego na propovjedaonicama i seminarima. Mnogi vjernici služe dok ne uđu u brak, a potom im je jedina akcija doći u crkvu, pasivno poslušati propovijed, malo se podružiti uz televizor, ili jedva dignuti ruke, nešto promrmljati, i to je uglavnom njihov pogled na zadobivanje društva!

Ne znam jeste li zamijetili, ali izgleda da je kršćanstvo jedina svjetska religija koja nema cilj promijeniti svijet!? Svaka druga religija ima cilj promijeniti društvo – islam ima socijalni cilj, komunizam je htio promijeniti nacije, gotovo svaka religija želi promijeniti društvo – osim kršćanstva.

Misija današnjih crkava je da vjernici postanu dobri ljudi koji teže za jedinstvom, ljubavlju i mirom te tolerancijom među ljudima. Mnogi misle kako će samo njihova dobrota promijeniti ljude oko njih - ali to nije prava svrha crkve. Stoga umjesto da mijenjamo društvo, organiziramo razne kvalitetne institucije, poslove, grupe, političke stranke, koalicije, vrtiće, škole i projekte, postajemo religiozni pokušavajući duhovno oživjeti povijest i stare metodologije.

Žalosno je što Crkva jedina ima pravu snagu i mogućnost da kvalitetno promijeni društvo, ali to ne uviđa. Bog je nama,

svojoj djeci, dao snagu odozgo, mudrost, mogućnosti, pomazanje i apostolski poziv da vratimo društvo natrag pod kraljevstvo i Gospodstvo Isusa Krista! Zato je sada, kao nikad prije, vrijeme da uzmemo natrag ono što nam pripada!

Lažni i prijeverni glasovi, zli duhovi mnogim vjernicima šapuću: "Pusti na miru narode, ljude, što ti možeš učiniti, kakve promjene unijeti? Pogledaj samo kako je svijet u rasulu – svugdje kriminal, korupcija, nepravda, izopačenost, sotona vlada... Zašto trošiti vrijeme kada ljudi ionako ne žele evanđelje?"

Mnoge crkve, pastiri i vjernici vjeruju tim glasovima! Ne samo to nego sa sotonom potpisuju mirovni sporazum u kojem piše: "Nemoj nas napadati, nećemo ni mi tebe." Zato se kršćani uvlače u svoju dobrotu, druženja, djeluju među svoja četiri crkvena zida gdje svatko pokušava dokazati svoju duhovnost te impresionirati druge kršćane, ili pak pokazati sebe pravednijim i boljim. Nakon potpisivanja takvog mirovnog sporazuma sotona čini sve kako bi crkvu uvjerio da je sigurno ostati „zatvoren“ u malim kućnim

✦ U konačnici naš biblijski svjetonazor i određuje našu životnu misiju! Ako imamo krivi svjetonazor, krivo ćemo i djelovati.

grupama, učeništvima, seminarima, konferencijama, u svom nerealnom svijetu – među četiri zida gdje filozofiramo i glođemo se do kostiju! Kada takvo što činimo, sotoni kao da kažemo: „Samo naprijed – možeš imati našu kulturu, umjetnost, medije, političke sisteme, edukaciju, poslove, samo nas malo ostavi na miru da možemo živjeti i umrijeti...“

Vrijeme je da se vjernici probude i krenu naprijed kao nikada prije u povijesti hrvatskog kršćanstva; uznemirimo svoje

✦ Misija današnjih crkava je da vjernici postanu dobri ljudi koji teže za jedinstvom, ljubavlju i mirom te tolerancijom među ljudima. Mnogi misle kako će samo njihova dobrota promijeniti ljude oko njih - ali to nije prava svrha crkve. Umjesto da mijenjamo društvo, organiziramo razne kvalitetne institucije, poslove, grupe, političke stranke, koalicije, vrtiće, škole i projekte, postajemo religiozni pokušavajući duhovno oživjeti povijest i stare metodologije.

„neprijatelje“! Vrijeme je da se umiješamo u društvo, uzdrmamo svaku religioznost i povratimo natrag sve što nam pripada – jaslice, vrtiće, škole, politiku, ekonomiju, medije, umjetnost.

Povijest je puna primjera kada su vjernici prepustili svoje društvo trendovima ondašnjih kultura i pasivno promatrali kako sotona zauzima njihov teritorij. U Njemačkoj je jedan čovjek najviše dignuo svoj glas protiv nacizma i, naravno, bio je pogubljen (Ditrich Bonhofer). Tada većina crkava nije reagirala i zato je nacizam došao na vlast i zavladao njemačkom kulturom. Tako je bilo i s komunizmom u Rusiji. Japan je 1945. također pao u materijalizam i idolopoklonstvo jer se nitko nije borio za tamošnju kulturu. Danas je ondje vrlo malo kršćana, a o japanskom društvu vlada mišljenje da je vodeće civilizacijsko društvo, gdje je promiskuitet prihvatljiv i „normalan“.

Danas se mnogi narodi i nacije nalaze ponovno pod ropstvom humanizma, new agea, homoseksualizma, kultova, seksualnih sloboda, lažnih religija, materijalizma, i svi oni žele kupiti i zaposjesti zemlju. No, pitam se gdje je tu Crkva – gdje su ti vjernici koji stalno toliko mole!?

Moramo razumjeti da Bog voli Babilonce, ali se protivi babilonskom duhu! I to je ono s čim se trebamo boriti – protiv duha ovog vremena s kojim je Božje kraljevstvo stalno u sukobu!

Bog želi da prodremo duboko u socijalno i zemljopisno područje Babilona, a u isto vrijeme ostanemo slobodni od njegova duha! Bog ima svoje oružje – zove se Crkva – Tijelo Kristovo! Zato nas i priprema kako bismo zadobili natrag društvo koje njemu pripada!

▶ 2. DANIEL JE IMAO TRI IZBORA, A PRVI JE BIO STAPANJE S KULTUROM

Stapanje s Babilonom je slika kompromisnog vjernika čije je srce još uvijek zarobljeno požudama ovoga svijeta. Takav vjernik crpi i njeguje svoje životne izvore iz duha ovoga svijeta. Takvi kršćani ne samo što govore babilonski jezik već i „*jedu kraljevo meso i piju kraljevo vino.*“

Takvima je Isus potreban samo kako bi ispunio neke njihove ambicije; takvi su vjernici spremni platiti bilo kakvu cijenu kako bi došli do svojih ciljeva – zato sjede za kraljevim stolom, uživaju u blagodatima koje ga okružuju, klanjaju se knezu ovoga svijeta i slave svoju slobodu i toleranciju!

Takvi vjernici mogu ići u crkvu, ali su još uvijek zarobljeni ovim svjetskim sustavom, izgubili su svoj glas, postali su jeka u gomili, ostavili su svoj poziv radi veće plaće, želje za stabilnošću te postali sljedbenici većine. Takvi, nažalost, više nisu vođeni Kristovom misijom, već

slijede popularna mišljenja, ostavljaju radikalno kršćanstvo, prihvaćaju ovu kulturu bez želje za promjenom. Oni ne znaju kako je jedini način da se promijeni kultura i ljudi ostati vjerman svojoj osobnosti – svom identitetu!

Nikada nećemo moći promijeniti ovo društvo i ljude u njemu ako živimo prema standardima i principima sadašnjice. Kada se poklonimo i popustimo toj kulturi, onda i gubimo mogućnost da je promijenimo.

Jedino kraljevstvo Božje u snazi i sili Duha Svetoga te predani vjernici mogu biti učinkovito sredstvo za promjene u društvu! Zato kršćani koji upijaju ovu kulturu nemaju ni snage za promjene!

▶ 3. DRUGI JE IZBOR ODVOJENJE OD KULTURE

★ **Vrijeme je da se vjernici probude i krenu naprijed kao nikada prije u povijesti hrvatskog kršćanstva. Vrijeme je da se umiješamo u društvo, uzdrmamo svaku religioznost i povratimo natrag sve što nam pripada – jaslice, vrtiće, škole, politiku, ekonomiju, medije, umjetnost.**

Odvojenje znači povlačenje iz društva zbog straha. Jedan je čovjek rekao: "Teško je proslaviti stupanj povezanosti moderne crkve s modernim čovjekom." Isto tako netko je rekao: "Prvi problem današnje Crkve je nepovezanost".

Nažalost, Crkva danas nije više povezana s društvom. Ne može pokazati na racionalan način kako je Krist povezan s trenutnim stanjem društva. Jedina dominantna crkva u društvu je rimokatolička, koja se nalazi izvan vremena i prostora, ili pak malo starije evanđeoske crkve, koje se bore za svoju osobnu egzistenciju čineći razne kompromise kako bi održale svoj status quo.

Zbog mnogih pritisaka vjernici bježe od kulture; gase se, ili isključuju sami sebe, te se danas nalaze, kako to često pentekostalci kažu, u svome "svetom ostatku" – kršćanskim getima, uplašeni kako će preživjeti pritiske modernih vremena.

Tako reagiraju vjernici i onih crkvi koje nisu sigurne u svoj identitet – zato im i

misija propada – u strahu se povlače držeći jedan drugoga za rukav, čekajući na svog Spasitelja odozgo!

To je duh separatizma – odvojenja – umjesto da se odvoje od mrtvih crkava i mrtvih djela te suhoparnih teologija, oni se odvajaju od društva i održavaju svoje stare mjehove! Crkve su danas u duhovnom kukavičluku koji je obojen i obučen u tzv. ljudsku mudrost, dobrotu, ljubav, jedinstvo, ekumensku toleranciju i razumijevanje!

Što je s nama koji se još uvijek nazivamo pentekostalcima? Navodno, imamo spoznaju o Božjoj snazi, ali je ne vidimo na djelu da mijenja društvo i ljude u njemu!? Svoju duhovnost i snagu skrivamo po crkvama i raznim seminarima o kvaziduhovnosti, imamo čak i svoj interni jezik – puni smo dojmova, otkrivenja i viđenja, stranci su nam uvijek duhovniji i živimo za neko misteriozno probuđenje trubeći u trubu po gradovima i prolijevajući vino po zemlji kao znak slamanja prokletstva, živimo od seminara do seminara imajući sve veći broj mentalno i socijalno poremećenih vjernika, dok nam djeca žive gore od ovoga svijeta, a rastave su u porastu – gdje je ta naša snaga za promjene?

► 4. OPCIJA KOJU TREBAMO ODABRATI JE PRODIRANJE!

Danielov odgovor Babilonu bio je

✦ **Bog ima svoje oružje – zove se Crkva – Tijelo Kristovo! Zato nas i priprema kako bismo zadobili natrag društvo koje njemu pripada!**

otvoren pogled na kulturu, a ne bijeg!
Zato je i naučio govoriti babilonski kako
bi postao relevantan, tj. vjernik koga se i
te kako tiču određene stvari u društvu.

Biblija je danas relevantna čovjeku i
svi se odgovori za društvo i nalaze u njoj!
Kraljevstvo Božje je relevantno, poruka je
relevantna, a problem je jedino s crkvom
koja nije relevantna!

Crkva je danas slijepa iako ima
oči - ona je ta koja ne razumije
poruke kraljevstva. Zato postajemo
nerelevantni u vanjskom prezentiranju.
Crkva koja prima i razumije riječi
Isusa Krista vođena je vanjskim
predstavljanjem u društvu!

U Crkvi trebaju biti učenici iz svih
naroda što znači da se moramo odlijepiti
od svoje subkulture i krenuti prema
poslovnom, političkom, sportskom,
edukativnom, znanstvenom, zabavnom,
medijskom svijetu – što znači da
trebamo pronositi evanđelje izvan
crkvenih prostorija u svoje društvo, tj.
kulturu kako bismo je promijenili.

*“Tada im se približi Isus te im
reče: Dana mi je sva vlast, nebeska
i zemaljska. Zato idite i učinite sve
narode učenicima mojim! Krstite ih u
ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih
da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja
sam s vama u sve vrijeme do svršetka
svijeta.” (Matej 28:18-20)*

Krist želi da imamo učeništvo nad
svim narodima! I to je činila rana crkva!
Nakon izlića Duha Svetoga učenici
su izišli iz gornje sobe s novom silom
i Božjom slavom, i samo je ta prva
generacija uznemirila i okrenula društvo
ondašnjeg svijeta.

Stali su pred vladare i rekli: “Mi
smo ovdje da bismo učinili sve ljude
Isusovim učenicima – nema iznimki!”
Izložili su im Božji plan za čovjeka,
narode, ušli su u tadašnje kulture puni
hrabrosti, mudrosti, puni žara i ljubavi
za izgubljenima, jer su bili predani
velikom poslanju - učiniti sve narode
Isusovim učenicima!

Biblija nije samo neki priručnik
spasavanja pojedinaca nego i
priručnik za obnavljanje društva
– priručnik za rekonstrukciju vlade i
civilizacije!

Daniel se tako infiltrirao, studirao na
babilonskom sveučilištu kako bi shvatio
njihovo razmišljanje, principe, kako bi
mogao polako prodrijeti radi promjene
toga istog društva.

✦ **Stapanje s Babilonom
je slika kompromisnog
vjernika čije je srce još
uvijek zarobljeno požudama
ovoga svijeta.**

Daniel se na dobar način, možemo reći, utjelovio. Isto kao i Isus koji je mogao u tolikoj mjeri promijeniti čovjeka u koliko je bio uključen s čovjekom. Uvijek je bilo crkvenjaka i teologa koji to nisu razumjeli pa su mu više puta prigovarali i pitali zašto se druži s grešnicima!?

No, čudesno je što se bezgrešan Bog odjenuo u čovječnost kako bi se poistovjetio s onima koje je htio otkupiti. Zato nam i prorok Izaija kaže: *“među zlikovce je bio ubrojen”*. Nije ih mogao spasiti, a da ne stupi u kontakt s njima. Trebao je kontaktirati sa ženom na zdencu kako bi je dosegao!

Ona mu je rekla: *“Kako ti židov pričaš sa mnom, Samarijankom?”* „Naše su kulture toliko različite, ali ti kao da sebe stavljaš u našu kulturu, koja je neprijatelj tvom identitetu, kako bi me dosegao...” To se zove biblijsko utjelovljenje! Isto je tako Isus trebao visjeti na križu kako bi mogao spasiti razbojnika na križu; trebao je sjesti za Zakejem, carinikom, kako bi ga promijenio!

E. H. Peterson u svom prijevodu Biblije pod nazivom *“The Message”* ovako

★ **Nikada nećemo moći promijeniti ovo društvo i ljude u njemu ako živimo prema standardima i principima sadašnjice.**

prevodi Ivana 1:14 *“Riječ je postala tijelo i krv te došla među ljude (u susjedstvo).”*

Utjelovljenje za nas kršćane znači da smo najbolji radnici, studenti, magistri, doktori, političari, sportaši, novinari – kako bismo promijenili društvo! Moramo izaći iz crkve i spasiti ljude i društvo. Trebamo na njega utjecati. Duhovnost nije čitanje Biblije dan i noć, niti danonoćna molitva, niti odlasci na kršćanske seminare, već trebamo postati utjecajne osobe.

Želimo li promijeniti kulturu, trebamo doći među ljude! Neće ljudi doći u crkvu, nego će crkva doći k ljudima! Trebamo jesti s grešnicima, trebamo studirati i raditi među grešnicima! Nažalost, ponekad ih izbjegavamo ili nemamo vremena za njih zbog svojih aktivnosti ili jer se samo želimo družiti s kršćanima. Isus je prihvaćao ljude koje mi danas izbjegavamo. Njegovi prijatelji bili su carinici, bludnici, lopovi. On nije sudjelovao u njihovim grijesima i nije imao krizu identiteta – jer je znao da je Sin Božji.

Imat ćemo vremena za druženje i seminare na nebu s pravednicima raznih nacionalnosti i denominacija, i to cijelu vječnost. Sada je vrijeme za puno ozbiljniji posao, a to je učenje.

Nije dovoljno znati samo sadržaj evanđelja nego i “jezik” onih kojima služimo. Uzmimo, primjerice, apostola Pavla koji je bio doktor teologije, farizej

nad farizejima, imao je dobar kršćanski vokabular, bio je u najboljim školama onoga vremena, ali je ipak još znao kako pričati o Starom zavjetu s religioznim židovima - znao je govoriti jezik svoje kulture. Znao je pričati s religioznim ljudima i s poganima. Bio je dvojezičan kršćanin! Pod tim ne mislim hrvatski i engleski, nego jezik crkve i jezik kulture u kojoj živimo!

U Djelima apostolskim vidimo apostola Pavla kako razgovara u sinagogama sa židovima, filozofima, teolozima, znanstvenicima, kraljevima i sportašima... Nije se osjećao nelagodno. Mogao se družiti sa svakim jer nitko i ništa nije moglo ugroziti njegov identitet, njegov sustav vrijednosti – bio je postojan u vjeri! Zato je mogao i citirati njihovu poeziju kada je rekao: *“Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo, jer kako su to rekli i neki vaši pjesnici – od njega potječemo.”* (Djela apostolska 17:28)

Pavao je uvijek tražio neku poveznicu između sebe i svojih slušatelja - nije poganima samo citirao Stari zavjet nego je tražio nešto u njihovoj kulturi što bi ih moglo povezati s istinom.

Ako želimo doseći ovu hrvatsku kulturu, onda trebamo živjeti “utjelovljenim” životom kako bi se identificirali te upotrijebili sva raspoloživa sredstva da dosegnemo ljude s kojima smo u kontaktu. Zato je i Pavao izjavio:

„Uistinu, iako sam slobodan s obzirom na sve, pretvorio sam se u roba svima, da ih pridobijem što više. Sa Židovima sam bio kao Židov, da pridobijem Židove; s podložnicima Zakona kao podložnik Zakona – iako sam nisam podložnik Zakona – da pridobijem podložnike Zakona. S onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona. Iako nisam bio bez Božjeg zakona, štoviše, podložnik sam Kristova zakona – da pridobijem one koji su bez zakona. Sa slabićima sam bio slabić, da pridobijem slabiče. Svima njima postao sam sve da kako neke spasim. A sve to činim radi Radosne vijesti, da bih s njima bio dionikom njezinih obećanja. Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu! Tako trčite da je odnesete! Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima. Oni da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljivi. Ja stoga tako trčim, ne kao u nepouzdanu; tako dajem udarce, ne kao onaj koji mlati vjetar. Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sam

✦ Moramo izaći iz crkve i spasiti ljude i društvo. Trebamo na njega utjecati. Duhovnost nije čitanje Biblije dan i noć, niti danonoćna molitva, niti odlasci na kršćanske seminare, već trebamo postati utjecajne osobe.

ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.“ (1. Korinćanima 9:19-27)

Drugim riječima pred nama je veliki trud, rad, nema ljenčarenja – čitaj novine, educiraj se, vježbaj disciplinu, postani dobar student, znanstvenik, stručnjak za svoje područje, čitaj knjige. Nemoj samo moliti i čitati Bibliju jer, prema mome iskustvu, oni koji samo to rade bez doticaja su sa svijetom u kojem žive i na kraju završe u mentalnim institucijama i poremećenih života.

Daniel, iako je služio pod vladavinom tri kralja: pod Nabukodonozorom je vladao čitavom babilonskom provincijom, pod Baltazarom je postao treći vladar njegova kraljevstva, a pod Darijom je bio jedan od njegovih triju predstavnika - ipak je našao svakodnevno vrijeme da moli, i to tri puta na dan.

“Tu je on tri puta na dan padao na koljena blagoslivljajući, moleći i hvaleći Boga, kako je uvijek činio“ (Daniel 6:11).

Za ono što volite uvijek ćete naći vremena! Možete naći vrijeme za osobnu pobožnost, molitvu, čitanje Biblije, crkvu, službu ako želite, jer sve je pitanje vaše želje i voljnosti! To znači da trebamo zavrnuti rukave i početi „šljakati“ – graditi mostove između ljudi i Boga – ne kako bismo ušli u kulturu ili prešli u nju, nego kako bismo povukli ljude sa sobom u Božje kraljevstvo.

Bog uzdiže novu generaciju Daniela, koji će ući i zaposjesti hrvatsku zemlju te promijeniti društvo – želite li vi biti dio toga ili samo kvaziduhovnjaci bez trajnih i učinkovitih rezultata. Na vama je izbor!

★ *Trebamo zavrnuti rukave i početi graditi mostove između ljudi i Boga – ne kako bismo ušli u kulturu ili prešli u nju, nego kako bismo povukli ljude sa sobom u Božje kraljevstvo.*

.....
Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

.....

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".